

3. La Secretaria de la Comissió serà exercida, rotativament, per la resta dels membres, segons determine la mateixa Comissió.

Article 4.¹

1. La Comissió de Consum serà convocada pel seu President a iniciativa pròpia, o a petició de qualsevol dels membres de la Comissió, i en la convocatòria es farà constar l'Ordre del Dia.

2. Del resultat de la sessió, en prendrà Acta la Secretaria de la Comissió, amb indicació dels assistents, la data i els acords adoptats.

3. La Comissió de Consum es regula, quant al funcionament, pel que disposa la Llei de Procediment Administratiu.

Article 5.⁶ Per a la realització de les seues funcions, la Comissió serà assistida per un Consell Assessor, compost per persones d'especialització reconeguda en el tema del que es tracte a cada cas, o en matèria general de consum.

Aquest Consell Assessor tindrà caràcter consultiu, no vinculant i gratuït, llevat dels treballs i col·laboracions especials que els encarreguen en cada cas.

El seu President i els membres seran designats pel President de la Generalitat, a proposta de la Comissió de Consum, i el funcionament s'ajustarà al que disposa la Llei de Procediment Administratiu.

Cosa que fem pública perquè en prengueu coneixement. València, a 21 de març de 1983.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

110 *DECRET 34/1983, de 21 de març, pel qual s'aproven les normes provisionals per a la resolució de reclamacions interposades contra liquidacions de tributs propis de la Generalitat Valenciana.*

L'article 7.2 de la Llei Orgànica 8/1981, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes, disposa que: «Quan l'Estat o les Corporacions Locals transferesquen a les Comunitats Autònomes béns de domini públic per a la utilització dels quals hi hagués establertes taxes o competències en l'execució o desenvolupament de les quals presten serveis o realitzen activitats igualment gravades amb taxes, aquelles i aquestes es consideraran com a tributs propis de les respectives Comunitats.»

D'altra banda, l'article 20 de la mateixa Llei disposa que «El coneixement de les reclamacions interposades contra els actes dictats per les respectives Administracions en matèria tributària, tant si s'hi susciten de fet com de dret, correspondrà... a) Quan es tracte de tributs propis de les Comunitats Autònomes als seus propis òrgans econòmic-administratius.»

D'acord amb tot açò, la vigent legislació reguladora del procediment per a la interposició de reclamacions en via econòmic-administrativa no atribueix als Tribunals Econòmic-Administratius competències per tal de substanciar les possibles reclamacions que puguen formular-se contra els actes i actuacions que, en matèria tributària, puguen dictar-se amb motiu de l'aplicació dels tributs

3. La Secretaría de la Comisión será desempeñada, rotativamente, por el resto de sus miembros, según fije la propia Comisión.

Artículo 4.º

1. La Comisión de Consumo será convocada por su Presidente a propia iniciativa, o a petición de cualquiera de los miembros de la Comisión, haciendo constar en la convocatoria el orden del día.

2. Del resultado de la sesión se levantará acta por la Secretaría de la Comisión, con indicación de los asistentes, la fecha y los acuerdos adoptados.

3. La Comisión de Consumo se regula, en cuanto a su funcionamiento, por lo dispuesto en la Ley de Procedimiento Administrativo.

Artículo 5.º Para la realización de sus funciones la Comisión será asistida por un Consejo Asesor, compuesto por personas de reconocida especialización en el tema del que se trate en cada caso o en materia general de consumo.

Este Consejo Asesor tendrá carácter consultivo, no vinculante y gratuito, excepto para los trabajos y colaboraciones especiales que le sean encargadas en cada caso.

Su Presidente y sus miembros serán designados por el Presidente de la Generalidad a propuesta de la Comisión de Consumo, y su funcionamiento se ajustará a lo dispuesto en la Ley de Procedimiento Administrativo.

Lo que se hace público para general conocimiento. Valencia, a 21 de marzo de 1983.

El Presidente de la Generalidad,
JUAN LERMA BLASCO

110 *DECRETO 34/1983, de 21 de marzo, por el que se aprueban normas provisionales para la resolución de reclamaciones interpuestas contra liquidaciones de tributos propios de la Generalidad Valenciana.*

El artículo 7.2 de la Ley Orgánica 8/1981, de 22 de septiembre, de Financiación de las Comunidades Autónomas dispone que: «Cuando el Estado o las Corporaciones Locales transfieran a las Comunidades Autónomas bienes de dominio público para cuya utilización estuvieran establecidas tasas o competencias en cuya ejecución o desarrollo presten servicios o realicen actividades igualmente gravadas con tasas, aquéllas y éstas se considerarán como tributos propios de las respectivas Comunidades.»

De otra parte, el artículo 20 de la misma Ley dispone que «El conocimiento de las reclamaciones interpuestas contra los actos dictados por las respectivas Administraciones en materia tributaria, tanto si en ellas se suscitan cuestiones de hecho como de derecho, corresponderá... a) Cuando se trate de tributos propios de las Comunidades Autónomas a sus propios órganos económico-administrativos.»

De consuno con cuanto antecede, la vigente legislación reguladora del procedimiento para la interposición de reclamaciones en vía económica-administrativa no atribuye a los Tribunales Económico-Administrativos competencias para sustanciar las posibles reclamaciones que puedan formularse contra los actos y actuaciones que en materia tributaria puedan dictarse con motivo de la apli-

propis de les Comunitats Autònomes. Per això, cal integrar aquest buit legal establint l'oportú procediment per tal que l'administrat pugui valer els seus drets en via administrativa, amb caràcter previ a la interposició i substanciació dels recursos que, si s'escau, interpose en via contenciós-administrativa.

En procedir a aquesta integració cal subratllar el caràcter provisional i la plena adequació a les normes que en l'actual ordenament espanyol són aplicables als recursos contemplats en aquest Decret.

La provisionalitat ve exigida per una doble circumstància. En primer lloc perquè l'enorme transcendència assignada als òrgans econòmic-administratius necessita una vestimenta normativa de rang legal com s'esdevé, almenys a nivell de bases, en la legislació estatal. En segon lloc, perquè la mateixa configuració de tals òrgans els fa apropiats per a, com passa en l'àmbit estatal, exercir funcions que ultrapassen de bon tros les de simple resolució de recursos en matèria tributària. L'atribució de cometes més complexes als esmentats òrgans serà possible en el moment que les competències transferides a la Generalitat aconseguen un major protagonisme d'aquests òrgans, moment en el qual podran configurar-se amb caràcter col·legiat com s'esdevé en el Dret comú.

La plena adequació a les normes que en l'àmbit regula aquests recursos, prescindint del caràcter no col·legiat de l'òrgan decisor, justificat per raons de funcionalitat evidents i sense minva de les garanties del contribuent està, per tot el que hem dit, plenament justificada.

Per tot açò, i a proposta del Conseller d'Hisenda, i després de la deliberació preceptiva del Ple del Consell, en reunió del dia 21 de març de 1983

DECRETE

Títol I

RECURSOS DE REPOSICIÓN

Article 1. Recurs de reposició: òrgan competent i termini d'interposició.

1. Contra els actes dictats pels òrgans de la Generalitat en matèria tributària, tant si en aquests se susciten qüestions de fet com de dret, es podrà interposar recursos de reposició davant l'òrgan que haja dictat l'acte administratiu impugnado, dins del termini de quinze dies hàbils comptats des del següent a la notificació de l'acte la revisió del qual se sol·licita.

2. Seran recurribles els actes a què fa referència l'article 42 del Reial Decret 1.999/1981, de 20 d'agost, quan siguin imputables a òrgans de la Generalitat i facen referència a tributs propis d'aquesta.

Article 2. Legitimació. 1. Podran interposar el recurs de reposició:

- Els subjectes passius i, si s'escau, els responsables dels tributs.
- Qualsevol altra persona els interessos legítims i directes de la qual resulten afectats per l'acte administratiu de gestió.
- L'Interventor General de la Generalitat i els seus delegats en l'exercici de la funció fiscalitzadora dels ingressos públics que els confereixen les disposicions vigents.

cación de los tributos propios de las Comunidades Autónomas. Por ello mismo, se hace preciso integrar dicho vacío legal estableciendo el oportuno cauce procedimental para que el administrado pueda hacer valer sus derechos en vía administrativa, con carácter previo a la interposición y sustanciación de los recursos que, en su caso, interponga en vía contencioso-administrativa.

Al proceder a dicha integración hay que destacar su carácter provisional y su plena adecuación a las normas que en el actual ordenamiento español son aplicables a los recursos contemplados en este Decreto.

La provisionalidad viene exigida por una doble circunstancia. En primer lugar, porque la enorme trascendencia asignada a los órganos económico-administrativos requiere de un ropaje normativo de rango legal cual ocurre, al menos a nivel de bases, en la legislación estatal. En segundo lugar, porque la propia configuración de tales órganos les hace apropiados para, al igual que ocurre en el ámbito estatal, desempeñar funciones que trascienden con mucho las de mera resolución de recursos en materia tributaria. La atribución de cometidos más complejos a dichos órganos será posible en el momento en que las competencias transferidas a la Generalidad recaen un mayor protagonismo de tales órganos, momento en el cual podrán configurarse con carácter colegiado cual ocurre en el Derecho común.

La plena adecuación a las normas que en el ámbito regula tales recursos prescindiendo del carácter no colegiado del órgano decisor, justificado por razones de funcionalidad evidentes y sin merma de las garantías del contribuyente está, por cuantas razones anteceden, plenamente justificada.

Por todo ello, y a propuesta del Conseller de Hacienda, y tras la preceptiva deliberación del Pleno del Consell en su reunión del día 21 de marzo de 1983,

DISPONGO

Título I

RECURSOS DE REPOSICION

Artículo 1.º Recurso de reposición: órgano competente y plazo de interposición.

1. Contra los actos dictados por los órganos de la Generalidad en materia tributaria, tanto si en los mismos se suscitan cuestiones de hecho como de derecho, se podrá interponer recursos de reposición ante el órgano que haya dictado el acto administrativo impugnado, dentro del plazo de quince días hábiles contados desde el siguiente a la notificación del acto cuya revisión se solicita.

2. Serán recurribles los actos a que se refiere el artículo 42 del Real Decreto 1.999/1981, de 20 de agosto, en cuanto sean imputables a órganos de la Generalidad y se refieran a tributos propios de la misma.

Artículo 2.º Legitimación: 1. Podrán interponer el recurso de reposición:

- Los sujetos pasivos y, en su caso, los responsables de los tributos.
- Cualquiera otra persona cuyos intereses legítimos y directos resulten afectados por el acto administrativo de gestión, y
- El Interventor General de la Generalidad y sus delegados en el ejercicio de la función fiscalizadora de los ingresos públicos que les confieren las disposiciones vigentes.

2. No estaran legitimats:

- a) Els funcionaris, llevat del casos en què immediatament i directa es vulnere un dret que en particular els estiga reconegut.
- b) Els particulars quan actuen per delegació de l'Administració o com a agents o mandatariis d'aquesta.
- c) Els denunciants, llevat d'allò que faça referència a participació en les sancions.
- d) Els qui assumeixen obligacions tributàries en virtut de pacte o contracte.

Article 3. Representació i direcció tècnica. Els recurrents podran comparèixer per ells mateixos o a través de representant, sense que siga preceptiva la intervenció d'advocat ni de procurador.

Article 4. Iniciació de recurs. 1. El recurs de reposició s'interposarà mitjançant escrit en què hauran de constar els extrems següents:

- a) Les circumstàncies personals del recurrent i, si s'escau, del seu representant, com a indicador del número de document nacional d'identitat o del codi identificador.
- b) L'òrgan davant del qual es formula el recurs.
- c) L'acte administratiu que es recorre, la data en què fou dictat, número d'expedient, i altres dades relatives a aquest que es consideren convenients.
- d) El domicili que assenyalé el recurrent a efectes de notificacions.
- e) El lloc i la data d'interposició del recurs.

2. En l'escrit d'interposició es formularan les alegacions tant sobre qüestions de fet com de dret. Amb aquest escrit es presentaran els documents que serveixen de base a la pretensió que siga exercida.

3. Si es sol·licita la suspensió de l'acte impugnat, a l'escrit d'iniciació del recurs s'acompanyaran els justificants de les garanties constituïdes d'acord amb l'article 7 del present Decret.

Article 5. Posta en relleu de l'expedient. 1. Si l'interessat necessita l'expedient de gestió o les actuacions administratives per tal de formular les seues alegacions, haurà de comparèixer davant l'Oficina gestora a partir del dia següent a la notificació de l'acte administratiu que s'impugna i abans que finalitze el termini d'interposició del recurs.

2. L'oficina o dependència de gestió, sota la responsabilitat del Cap d'aquesta, tindrà l'obligació de posar de relleu a l'interessat l'expedient o les actuacions administratives que calga.

Article 6. Presentació del recurs. L'escrit d'interposició del recurs es presentarà a la seu de l'òrgan que dictà l'acte administratiu que s'impugna o, si més no, en les dependències o oficines d'òrgans delegats, de la Conselleria que dictà l'acte recorregut i a les oficines de Correus, d'acord amb el que disposa l'article 66 de la Llei de Procediment Administratiu.

Article 7. Suspensió de l'acte impugnat. Garanties. 1. L'execució de l'acte administratiu impugnat serà suspesa si en el moment d'interposar-se el recurs es garanteix l'ingrés de les quantitats a què fa referència l'apartat 5 d'aquest article.

2. Si el recurs no afecta la totalitat de la xifra liqui-

2. No estarán legitimados:

- a) Los funcionarios, salvo en los casos en que inmediatamente y directamente se vulnere un derecho que en particular les esté reconocido.
- b) Los particulares cuando obren por delegación de la Administración o como agentes o mandatarios de ella.
- c) Los denunciantes, salvo en lo concerniente a participación en las sanciones.
- d) Los que asuman obligaciones tributarias en virtud de pacto o contrato.

Artículo 3.º Representación y dirección técnica: Los recurrentes podrán comparecer por sí mismos o por medio de representante, sin que sea preceptiva la intervención de abogado ni de procurador.

Artículo 4.º Iniciación del recurso. 1. El recurso de reposición se interpondrá por medio de escrito en el que se harán constar los siguientes extremos:

- a) Las circunstancias personales del recurrente y, en su caso, de su representante, con indicación del número del documento nacional de identidad o del código identificador.
- b) El órgano ante quien se formula el recurso.
- c) El acto administrativo que se recurre, la fecha en que se dictó, número del expediente y demás datos relativos al mismo que se consideren convenientes.
- d) El domicilio que señale el recurrente a efectos de notificaciones.
- e) El lugar y fecha de interposición del recurso.

2. En el escrito de interposición se formularán las alegaciones tanto sobre cuestiones de hecho como de derecho. Con dicho escrito se presentarán los documentos que sirvan de base a la pretensión que se ejercita.

3. Si se solicita la suspensión del acto impugnado, al escrito de iniciación del recurso se acompañarán los justificantes de las garantías constituïdas de acuerdo con el artículo 7 del presente Decreto.

Artículo 5.º Puesta de manifiesto del expediente. 1. Si el interesado precisare del expediente de gestión o de las actuaciones administrativas para formular sus alegaciones, deberá comparecer a tal objeto ante la oficina gestora a partir del día siguiente a la notificación del acto administrativo que se impugna y antes de que finalice el plazo de interposición del recurso.

2. La oficina o dependencia de gestión, bajo la responsabilidad del Jefe de la misma, tendrá la obligación de poner de manifiesto al interesado el expediente o las actuaciones administrativas que se requieran.

Artículo 6.º Presentación del recurso. El escrito de interposición del recurso se presentará en la sede del órgano que dictó el acto administrativo que se impugna o, en su defecto, en las dependencias u oficinas de órganos delegados de la Conselleria que dictó el acto recurrido y en las oficinas de Correos, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 66 de la Ley de Procedimiento Administrativo.

Artículo 7.º Suspensión del acto impugnado. Garantías. 1. La ejecución del acto administrativo impugnado se suspenderá si en el momento de interponerse el recurso se garantiza el ingreso de las cantidades a que se refiere el apartado 5 de este artículo.

2. Si el recurso no afecta a la totalidad de la cifra li-

dada, la suspensió es referirà a la diferència que siga objecte d'impugnació, i el recurrent quedarà obligat a ingressar la resta en els terminis reglamentaris.

3. La suspensió regulada en aquest article produirà efectes fins la ultimació de la via administrativa.

4. La garantia a constituir pel recurrent per tal d'obtenir la suspensió podrà consistir en:

a) Depòsit en diners efectius o en valors públics en la Tresoreria General de la Generalitat.

b) Aval o fiança solidària prestada per un banc oficial o privat o per una caixa d'estalvis.

c) Fiança personal o solidària prestada per dos contribuents de la localitat, de reconeguda solvència, per a dèbits inferiors a 100.000 pessetes.

5. La caució arribarà a cobrir l'import del deute tributari reconegut i l'interés de dilació que origine la suspensió. En el cas previst en la lletra a) del paràgraf 4, sense perjudici de la liquidació definitiva que escaiga, l'interés de dilació es calcularà sobre trenta dies.

6. La suspensió es comunicarà a la Intervenció i durarà mentre que no es resolga el recurs de forma expressa. Si la pretensió no prospera, el termini d'ingrés del deute tributari recorregut serà idèntic al que, en la data d'interposició del recurs, faltava transcorrer del període voluntari.

7. Els interessos de dilació que origine la suspensió seran objecte de liquidació i notificació per l'oficina competent i hauran de ser ingressats en els terminis que indica el Reglament General de Recaptació.

Article 8. Altres interessats. Si de l'escrit inicial o de les actuacions posteriors aparegueren altres interessats distints del recurrent, se'ls comunicarà la interposició del recurs perquè en el termini de cinc dies formulen allò que més convinga al seu dret.

Article 9. Extensió de la revisió. 1. La reposició sotmet a coneixement de l'òrgan competent, per a la resolució, totes les qüestions que ofresca l'expedient, hagen estat o no plantejades en el recurs.

2. Si l'òrgan creu pertinent examinar i resoldre qüestions no plantejades pels interessats, els exposarà a aquells que s'haguessen personat en el procediment i els concedirà un termini de cinc dies per a formular-hi alegacions.

Article 10. Dictamen previ. Si es plantejaven qüestions d'especial complexitat jurídica, abans de resoldre el recurs, s'haurà de sol·licitar dictamen dels Serveis Jurídics de la Generalitat, que serà emès per via d'urgència i, en tot cas, en el termini assenyalat a l'article 86,2, de la Llei de Procediment Administratiu.

Article 11. Resolució del recurs. 1. El recurs es resoldrà en el termini de vuit dies, a comptar des del següent a la presentació, amb excepció dels supòsits regulats als articles 8, 9 i 10, en els que el termini es computarà des del següent al que s'emeta el dictamen, es formulen alegacions o es deixen transcorrer els terminis assenyalats.

2. Es considerarà desestimat el recurs si als trenta dies de la interposició no s'hagués notificat resolució expressa.

3. La denegació presumpta no eximeix de l'obligació de resoldre el recurs.

quidada, la suspensió se referirà a la diferencia que sea objeto de impugnación, quedando obligado el recurrente a ingresar el resto en los plazos reglamentarios.

3. La suspensió regulada en el presente artículo producirá sus efectos hasta la ultimación de la vía administrativa.

4. La garantía a constituir por el recurrente para obtener la suspensió podrà consistir en:

a) Depósito en dinero efectivo o en valores públicos en la Tesorería General de la Generalidad.

b) Aval o fianza solidario prestado por un banco oficial o privado o por una caja de ahorro.

c) Fianza personal o solidaria prestada por dos contribuyentes de la localidad, de reconocida solvencia, para débitos inferiores a 100.000 pesetas.

5. La caució alcanzarà a cubrir el importe de la deuda tributaria recurrida y el interés de demora que origine la suspensió. En el caso previsto en la letra a) del párrafo 4, sin perjuicio de la liquidación definitiva que proceda, el interés de demora se calculará sobre treinta días.

6. La suspensió se comunicarà a la Intervenció y durarà mientras no se resuelva el recurso de forma expresa. Si la pretensió no prosperase, el plazo de ingreso de la deuda tributaria recurrida será igual al que, en la fecha de interponer el recurso, faltare transcurrir del período voluntario.

7. Los intereses de demora que origine la suspensió serán objeto de liquidación y notificación por la oficina competente y deberán ser ingresados en los plazos que indica el Reglamento General de Recaudación.

Artículo 8.º Otros interesados. Si del escrito inicial o de las actuaciones posteriores resultaren otros interesados distintos del recurrente, se les comunicará la interposición del recurso para que en plazo de cinco días formulen lo que a su derecho convinga.

Artículo 9.º Extensió de la revisió. 1. La reposició somete a conocimiento del órgano competente, para su resolución, todas las cuestiones que ofrezca el expediente, hayan sido o no planteadas en el recurso.

2. Si el órgano estima pertinente examinar y resolver cuestiones no planteadas por los interesados, las expondrá a los que estuvieren personados en el procedimiento y les concederá un plazo de cinco días para formular alegaciones.

Artículo 10. Dictamen previo. Si se plantean cuestiones de especial complejidad jurídica, antes de resolver el recurso, deberá solicitarse dictamen de los servicios jurídicos de la Generalidad, que será evacuado por vía de urgencia y, en todo caso, en el plazo señalado en el artículo 86, 2, de la Ley de Procedimiento Administrativo.

Artículo 11. Resolució del recurs. 1. El recurs será resuelto en el plazo de ocho días, a contar desde el siguiente a su presentación, con excepción de los supuestos regulados en los artículos 8, 9 y 10, en los que el plazo se computará desde el siguiente al que se emita el dictamen, se formulen las alegaciones o se dejen transcurrir los plazos señalados.

2. Se considerarà desestimado el recurso si a los treinta días de su interposición no se hubiera notificado su resolución expresa.

3. La denegación presunta no exime de la obligación de resolver el recurso.

Article 12. Forma i contingut de la resolució. 1. La resolució expressa del recurs es produirà sempre de forma escrita.

2. Aquesta resolució, motivada sempre, contindrà una succinta referència als fets i a les al·legacions del recurrent, i expressarà de forma clara les raons per les quals es confirma o revoca totalment o parcial l'acte impugnat.

Article 13. Notificació i comunicació de la resolució. 1. La resolució expressa haurà de ser notificada al recurrent i als altres interessats, si n'hi hagués, en el termini màxim de deu dies des que aquella es produesca.

2. En el mateix termini haurà de ser comunicada a la Intervenció als efectes pertinents.

Article 14. Improcedència de nou recurs. Contra la resolució d'un recurs de reposició hom no podrà interposar de nou aquest recurs.

Article 15. Improrrogabilitat dels terminis. Els terminis previstos en aquest Decret seran improrrogables.

Titul II

RECURS D'ALÇALDA

Article 16. Recurs d'alçada. Òrgan competent i termini d'interposició. Contra les resolucions que resolguen el recurs de reposició podrà interposar-se recurs d'alçada davant el Conseller d'Hisenda, en el termini de quinze dies, comptat des del dia següent al de la notificació d'aquelles.

Article 17. Règim jurídic. El règim jurídic regulador de l'esmentat recurs serà l'aplicable amb caràcter general als recursos d'alçada previstos pels articles 129 a 136 del Reial Decret 1.999/1981, de 20 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de Procediment de les Reclamacions Econòmic-Administratives.

Article 18. Efectes. La resolució del recurs d'alçada serà el final de la via administrativa, assolint ferma les resolucions administratives, i contra aquesta només cabrà interposar recurs en via contencioso-administrativa, d'acord amb les normes reguladores d'aquesta jurisdicció.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Queda autoritzat el Conseller d'Hisenda per tal que, en l'àmbit de la seua competència, pugui dictar les disposicions i adoptar les mesures necessàries per al desenvolupament i l'execució d'aquest Decret.

Segona.—Aquest Decret entrarà en vigor el dia següent al de la publicació al «Diari Oficial de la Generalitat Valenciana».

València, a 21 de març de 1983.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d'Hisenda,
ANTONI BIRLANGA I CASANOVA

Artículo 12. Forma y contenido de la resolución. 1. La resolución expresa del recurso se producirá siempre de forma escrita.

2. Dicha resolución, que será siempre motivada, contendrá una sucinta referencia a los hechos y a las alegaciones del recurrente, y expresará de forma clara las razones por las que se confirma o revoca total o parcialmente el acto impugnado.

Artículo 13. Notificación y comunicación de la resolución. 1. La resolución expresa deberá ser notificada al recurrente y a los demás interesados, si los hubiera, en el plazo máximo de diez días desde que aquella se produzca.

2. En el mismo plazo deberá ser comunicada a la Intervención a los efectos pertinentes.

Artículo 14. Improcedencia de nuevo recurso. Contra la resolución de un recurso de reposición no puede interponerse de nuevo este recurso.

Artículo 15. Improrrogabilidad de los plazos. Los plazos previstos en el presente Decreto serán improrrogables.

Título II

RECURSO DE ALZADA

Artículo 16. Recurso de alzada. Órgano competente y plazo de interposición. Contra las resoluciones que resuelven el recurso de reposición podrá interponerse recurso de alzada ante el Conseller de Hacienda, en el plazo de quince días, contado desde el día siguiente al de la notificación de aquéllas.

Artículo 17. Régimen jurídico. El régimen jurídico regulador de dicho recurso será el aplicable con carácter general a los recursos de alzada previstos por los artículos 129 a 136 del Real Decreto 1999/1981, de 20 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento de Procedimiento de las Reclamaciones Económico-Administrativas.

Artículo 18. Efectos. La resolución del recurso de alzada pondrá término a la vía administrativa, adquiriendo firmeza las resoluciones administrativas, y contra la misma sólo cabrá interponer recurso en vía contencioso-administrativa, de acuerdo con las normas reguladoras de dicha jurisdicción.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Se autoriza al Conseller de Hacienda para que en el ámbito de su competencia pueda dictar las disposiciones y adoptar las medidas necesarias para el desarrollo y ejecución del presente Decreto.

Segunda. El presente Decreto entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el «Diario Oficial de la Generalidad Valenciana».

Valencia, a 21 de marzo de 1983.

El Presidente de la Generalidad,
JUAN LERMA BLASCO

El Conseller de Hacienda,
ANTONIO BIRLANGA CASANOVA